

tant for hvert Parti i Rigsdagen, henvendt os til den højtærede Justitsminister og anmodet ham om at foranledige, at saa mange Domme som muligt, der fandtes at være for lempelige i Forhold til Lovens Bestemmelser og Rigsdagens og Regeringens Hensigt med denne Lov, blev appelleret til Højesteret. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han har appelleret en Række af disse Sager; det er vi Justitsministeren taknemmelige for. Men det forekommer mig, at ogsaa de Domme, som er fældede ved Højesteret, er overordentlig lempelige og ikke giver nogen effektiv Garanti for, at man i Henhold til denne Lov kan naa det Maal, vi her i Rigsdagen havde sat os med en Dyreværnslov. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, om der ikke var Grund til at faa denne Lov revideret og faa den forment saaledes, at den maatte praktiseres i Overensstemmelse med den Hensigt, som vi faktisk her i Rigsdagen havde, da vi vedtog denne Lov. Det er muligt, at den højtærede Minister mener, at det er for tidligt, og det er muligt, at vi da ad andre Veje kan naa det samme Resultat; i saa Fald vil vi resignere en Tid endnu. Men denne Forespørgsel ønsker jeg paa mange Dyrevenners Vegne besvaret, for at vi kan faa Klarhed paa, hvorledes der fra den højtærede Ministers Side ses paa hele dette Forhold.

Maatte jeg med det samme anmode den højtærede Minister om at foranledige, at det justitsministerielle Cirkulære om Transport og Slagtning af Dyr, som er forudsat i Lovens § 6, og som er lovet af den højtærede Minister ved Sagens Behandling i Rigsdagen for ca. 3 Aar siden, maatte blive udstedt snarest. Det ventes med Længsel, og Tiden maa være kommet til, at Overvejelserne i Justitsministeriet om, hvorledes et saadant Cirkulære bør se ud, maa kunne være tilendebragte. Fra Dyrebeskyttelsesforeningens Side er der i sin Tid indgivet et Andragende til Justitsministeriet med et Udkast til et saadant Cirkulære. Jeg tror, at der i dette Udkast er gode Momenter, der er i Virkeligheden en Vejledning, som er nyttelig; og forsaavidt man fra Justitsministeriets Side er villig til at optage en mundtlig Forhandling med Repræsentanter for Dyrebeskyttelsesforeningen, vil man sætte Pris derpaa. Men først og fremmest ønsker vi, at der kommer et Cirkulære i saa Henseende saa snart som muligt.

Dernæst vil jeg gerne sige nogle Ord om det foreliggende Lovforslag, nemlig

Finanslovforslaget for Aaret 1920—21. Jeg har for mit Vedkommende med megen Interesse imødeset dette Lovforslag, navnlig dets Anmærkninger, idet der i dette Lovforslag og dets Anmærkninger vilde være et Svar paa Spørgsmaalet om, hvorledes Administrationen vilde benytte den nye Lønningslov af 12. September i Aar og de i denne Lov givne Regler for Finansloveløbenes Opstilling. Ethvert Medlem af dette Ting ved, at den nye Lønningslov i allerhøjeste Grad maa øve sin Indflydelse paa et Finanslovforslag. Finanslovforslaget bestaar jo for en væsentlig Del af Lønninger, Honorarer, Medhjælpssummer og Godtgørelser af forskellig Art; ser man Finanslovforslaget, navnlig dets Anmærkninger, igennem, kommer man til det Resultat, at en ganske overvejende Del, maaske $\frac{3}{4}$ eller $\frac{4}{5}$ af det, i Virkeligheden angaar Lønninger, Honorarer og dermed beslægtede Ydelser. Nu er Forholdet dette, at den nye Lønningslov ikke alene har givet nye Lønsatser, ikke alene har opført Lønbeløbene i helt nye Rubrikker — jeg tænker paa de 5 Hovedtal: Grundløn, Alderstillæg, Stedstillæg, Dyrtilstillæg og Konjunkturtillæg —, men ogsaa har givet en Række nye principielle Regler; og derfor er det naturligt, at vi, som har haft med Lønningsarbejdet at gøre, med Interesse har imødeset, hvorledes dette i Praksis vilde give sig Udtryk.

Jeg maa straks sige, at Resultatet ikke paa alle Punkter har været tilfredsstillende, at Finanslovforslaget med andre Ord ikke i enhver Henseende er i Overensstemmelse med den nylig vedtagne Lønningslov. (Finansministeren [Brandes]: Fra 12. September til 1. Oktober!) Den højtærede Finansminister har Ret i, at der fra 12. September til 1. eller 6. Oktober ikke er særlig lang Tid, det vilde jeg netop selv sige, jeg vilde tage alle mulige Forbehold og gøre alle mulige Indrømmelser med Hensyn til Tiden, idet jeg er ganske klar over, at der har været vanskelige Forhold at arbejde under. Fristen har været kort, og Trykkeribesværlighederne kan selvfølgelig ogsaa undskyldes en hel Del; jeg ved fra Lønningskommissionen, hvorledes man krympede sig ved at foretage for mange Rettelser af korrekturmæssig eller anden Art, fordi man vidste, at det vilde forsinke Arbejdet, naar disse Rettelser blev gjort. Men selv om man tager disse Ting i Betragtning, mener jeg alligevel, at der paa visse Punkter er Opstillinger og Ordninger, som i alt Fald i Fremtiden bør være anderledes: I og for sig er det ikke afgørende, hvorledes det nu ser ud, naar blot det næste